

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., a. s.**, Z., IČO: X., zast. advokátskou spoločnosťou S. V. & P., s. r. o., V. proti žalovanému: **L. K. S.**, N.N., IČO: X., zast. advokátom JUDr. M. V., J., **o zaplatenie 342,88 eur s prísl.**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Cob/201/2010-149, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania vo výške 40,76 eur na účet právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Topoľčanoch rozsudkom zo dňa 15. júna 2010 č.k. 8Cb/56/2010-117 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie 342,88 eur s príslušenstvom nároku zo zmluvy o sprostredkovaní siete V. a INTERNET, predmetom ktorej bolo pripojenie žalovaného do siete internet. Za dodané služby žalobca žalovanému vyfakturoval sumu 9 259,40 Sk / faktúra č. X. / splatnú 30. 04. 2000, ktorá bola v časti zaplatená / 3 321 Sk / dňa 31. 12. 2001 a sumu 4 391,10 Sk / faktúra č. X. / splatnú 19. 04. 2001. Súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz dňa 07. 05. 2005.

Zo spisu 11Cb/208/2007, najmä znaleckého posudku znalca z odboru písmaoznactva – ručné písmo z 27. 02. 2009 č. 19/2009 / na l. č. 110 spisu / mal súd za preukázané, že žalovaný platobný rozkaz neprevzal do vlastných rúk, preto platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, preto súd doložku právoplatnosti a vykonateľnosti zrušil

a platobný rozkaz opätovne doručil žalovanému do vlastných rúk, ktorý v zákonnej lehote podal odpor a následne súd nariadil pojednávanie.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca a ani obchodná spoločnosť V., a. s., neuzavreli nepomenovanú zmluvu zo dňa 16. 03. 1998, od ktorej žalobca odvodzuje svoje právo, nakoľko subjekt P., a. s., nie je totožný so žalobcom, ide o úplne inú spoločnosť, na základe čoho mal súd za preukázané, že žalobca nie je vecne aktívne legitimovaný v tejto veci, rovnako ako aj žalovaný, ktorý nie je pasívne legitimovaný vo veci, pretože spoločnosť S., v.o.s., N., IČO: X. nebola nikdy zapísaná v obchodnom registri.

Ďalej súd konštatoval, že námietka premlčania nároku je dôvodná pri faktúre č. X. na sumu 197,12 eur, ktorá bola splatná 20. 04. 2000, pričom 4 ročná lehota na uplatnenie práva uplynula 21. 04. 2004 a žalobca podal žalobu až 18. 04. 2005.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Žalobca podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal procesné vady, a to odmietnutie návrhu na obnovu konania, prekážku res iudicata a neexistenciu návrhu na začatie konania. Mal za to, že v právnej veci o zaplatenie 342,88 eur právoplatne rozhodol súd prvého stupňa platobným rozkazom sp.zn. 15Rob/337/2005 zo dňa 07. 06. 2005. Podaný návrh na obnovu konania bol zamietnutý a rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom. Podľa odvolateľa sa súd prvého stupňa dopustil pochybenia, pretože nebol oprávnený opätovne vo veci konať. Ďalej poukázal na porušenie zásady zákazu prejednaní veci právoplatne rozhodnutej a neprihliadol na názor Krajského súdu v Nitre, ktorý zamietol návrh žalovaného na povolenie obnovy konania pre zmeškanie lehoty. Ďalšie pochybenie vidí v tom, že súd prvého stupňa konal bez návrhu, pretože žalobca nepodal opätovne návrh v danej veci a o jeho návrhu už bolo právoplatne rozhodnuté platobným rozkazom.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a konanie zastaviť a priznať žalobcovi trovy konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol správne, vykonal dostatočné dokazovanie a úplne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania a celého spisu dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec skutkovo a právne správne posúdil a dospel k správne právnemu názoru. Mal za nepochybné, že platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, keďže nebol doručený žalovanému do vlastných rúk, čo bolo preukázané. Vykonaným dokazovaním bola vyvrátená domnienka správnosti doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, preto bola správne zrušená. Následne bol platobný rozkaz doručovaný žalovanému do vlastných rúk, ktorý podal odpor s odôvodnením, na základe čoho bol platobný rozkaz zo zákona zrušený a vec sa previedla do registra Cb.

Z uvedeného vyplýva, že sa pokračovalo v konaní vo veci začatej na návrh žalobcu, teda nešlo o ďalšiu inú vec, ale o totožnú vec, ktorá nebola právoplatne skončená.

Na základe uvedeného dovolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdil a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 224 ods.1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. v prospech úspešného žalobcu, ktorému priznal trovy odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby / vyjadrenie k odvolaniu / vrátane paušálnej náhrady a DPH spolu 40,19 eur.

Žalobca podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 31. 03. 2011 z dôvodov podľa § 236 a § 237 písm. d/ O. s. p.

V odôvodnení dovolania uviedol, že na súde prvého stupňa podal návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 10 329,50 Sk s príslušenstvom a súd platobný rozkaz vydal dňa 07. 06. 2005 a dňa 19. 07. 2005 vyznačil jeho právoplatnosť a vykonateľnosť, ktorá nastala 30. 06. 2005. Následne žalobca podal návrh na výkon exekúcie.

Žalovaný podal návrh na obnovu konania, ktorý súd prvého stupňa zamietol z dôvodu, že platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť. Toto rozhodnutie odvolací súd potvrdil s odôvodnením zmeškania subjektívnej prekluzívnej lehoty / § 230 O. s. p. /. Okresný súd

aj napriek uvedenému svojvoľne a mimo konania o mimoriadnom opravnom prostriedku pokračoval v konaní 15 Rob/337/2005, ktoré bolo právoplatne skončené.

Ďalej v dovolaní na strane 3, 4 / l. č. 174, 175 spisu / uviedol súhrnný chronologický prehľad skutkového stavu od 18. 04. 2005 až do 19. 01. 2011.

V bode III dovolania uviedol vady konania, konkrétne res iudicata a nezohľadnenie povahy domnienky právoplatnosti rozhodnutia. K prekážke rozhodnutej veci uviedol, že súd prvého stupňa konal vo veci aj napriek skutočnosti, že vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté platobným rozkazom, ktorý nebol zrušený zákonným spôsobom t.j. v konaní o obnove konania, preto všetky ostatné konania trpia vadou, a to porušením zásady zákazu prejednaní vecí právoplatne rozhodnutej / § 159 ods. 3 O. s. p. /. V tejto súvislosti poukázal na to, že ani v konaní o obnove nebolo jednoznačne preukázané, že k doručeniu platobného rozkazu nedošlo. Žalobca poukázal na to, že samotný žalovaný platobný rozkaz neprevzal, ale ho prevzala splnomocnenkyňa s udelenou plnou mocou. Poukázal i na stanovisko doručujúceho orgánu o osobnom prevzatí platobného rozkazu žalovaným. K nezohľadneniu povahy domnienky právoplatnosti rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že doklad o doručení súdnej písomnosti má povahu verejnej listiny a údaje uvedené na doručení s považujú za pravdivé, pokiaľ nie je preukázaný opak, ide o vyvrátenú domnienku. Poukázal i na rozhodnutie 5MCdo/8/2008 z ktorého vyplýva, že doložka právoplatnosti vyznačená orgánom verejnej moci, t. j. súdom na jeho rozhodnutí, má charakter verejnej listiny, potvrdzuje teda pravdivosť v nej uvedených údajov. Ak niekto namieta jej obsahovú nesprávnosť, je povinný na preukázanie svojich tvrdení ponúknuť riadne dôkazy. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR / Nález sp. zn. I.ÚS 1/03 z 02. 04. 2003 / z ktorého vyplýva, že z ústavného hľadiska nie je udržateľné, aby dobromyseľný účastník dovolacieho konania spoliehajúci sa na správnosť informácie o dátume právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu poskytnutej súdom / doložka právoplatnosti / prišiel o súdnu ochranu následkom pochybenia, ktorého sa dopustil súd.

V dovolaní poukázal na čl. 46 ods.1 Ústavy SR aj čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd. Podľa dovolateľa bola postupom súdov zásadným spôsobom podlomená právna istota nielen žalobcu, ale všetkých sporových strán vo všetkých súdnych sporoch rozhodovaných súdmi SR.

Uviedol, že konajúce súdy nezohľadnili skutočnosť, že kým sa nepreukáže opak, platí to, čo verejná listina deklaruje / aj doložka právoplatnosti /. Do preukázania opaku platí, že rozhodnutie je právoplatné a je potrebné naň takto prihliadať.

Navrhol napadnutý odvolací rozsudok zrušiť, rovnako i rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastaviť a priznať trovy konania. Uplatnil si i náhradu trov dovolacieho konania za jeden úkon vo výške 40,76 eur.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podľa jeho názoru súd prvého stupňa aj odvolací súd správne a úplne zistil skutkový stav veci, vykonali dostatočné dokazovanie a vec správne právne posúdili. Namietané procesné pochybenia dovolateľom považuje žalovaný za nedôvodné. Navrhol dovolanie odmietnuť a priznať mu vyčíslené trovy konania za dva úkony právnej služby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 / vec preskúmal podľa § 242 ods. 1 a § 243 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní uznesenia v rozsahu napadnutého dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu upravujú ust. § 237 až § 239 O. s. p.

Z uvedených ustanovení vyplýva, že dovolanie sa za určitých podmienok pripúšťa jednak proti všetkým rozhodnutiam odvolacieho súdu a jednak len v prípadoch, ak sú rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozdielne, ale pri potvrdzujúcom rozhodnutím odvolacím súdom dovolanie prípustné nie je, ak nebolo pripustené.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí

niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti / § 242 ods. 1 /. V prípade, že dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

V predmetnej veci podal žalobca dovolanie proti potvrdzujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu.

Ak je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým bol výrok rozsudku súdu prvého stupňa potvrdený, je dovolanie prípustné len v prípadoch ustanovených v § 238 O. s. p. Zákonné podmienky pre podanie dovolania podľa § 238 O. s. p. však neboli splnené splnené.

Podľa § 242 ods. 1 O. s. p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu napadnutého výroku, ktorý vymedzuje kvantitatívna stránka dovolania. Dovolací súd je teda viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i uplatneným dovolacím dôvodom.

Z podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ nesúhlasil s názorom vysloveným prvostupňovým ale i odvolacím súdom. Súdom vytýkal najmä to, že rozhodovali o veci právoplatne rozhodnutej.

Podľa obsahu podaného dovolania dovolateľ zastáva názor, že súdy oboch stupňov nerozhodli správne a v postupe odvolacieho súdu vidí porušenie ust. § 237 písm. d/ O. s. p.

Dovolací dôvod podľa § 237 písm. d/ O. s. p. je dovolacím dôvodom spočívajúcim v tom, že došlo k prekážke veci právoplatne rozhodnutej alebo prv začatého konania, teda ide o podmienky konania, ktoré súd skúma ex lege a v prípade, ak už v tej istej veci bolo právoplatne rozhodnuté alebo začalo prv konanie, musí bez ďalšieho konanie zastaviť / § 104 ods. 1 O. s. p. /. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci alebo prv začatého konania je daná vtedy, ak v novom konaní ide o tú istú vec.

Základnou relevantnou námietkou vznesenou v dovolacom konaní je názor dovolateľa, že súd rozhodol vo veci už prv právoplatne skončenej rozhodnutím formou platobného rozkazu.

V konaní nebolo spochybnené, že súd prvého stupňa vydal platový rozkaz, ktorý doručoval účastníkom. Rozhodnutie formou platobného rozkazu sa riadi ust. § 172 a nasl. O. s. p. Základným predpokladom účinnosti rozhodnutia formou platobného rozkazu je jeho doručenie účastníkom do vlastných rúk, pričom náhradné doručenie je vylúčené. V predmetnej veci bol vyžiadaný spis sp. zn. 11Cb/207/2008, z ktorého bolo zistené, že v konaní o obnove / na návrh žalovaného / bolo znaleckým dokazovaním preukázané, že žalovaný platobný rozkaz osobne neprevzal, čím nedošlo k zákonnému spôsobu doručenia, teda ani nemohol nadobudnúť zákonom predpokladané účinky, tak ako správne vyslovili sudy nižšieho stupňa. Ak teda nedošlo k účinnému doručeniu platobného rozkazu, nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, preto súd prvého stupňa nepochybil, keď platobný rozkaz žalovanému opätovne doručoval. V tejto súvislosti preto dovolací súd vyhodnotil postup súdu prvého stupňa, ktorý po doručení odôvodneného odporu, konal vo veci a rozhodol rozsudkom, za správny bez procesných pochybení. Vzhľadom na tento názor, ktorý si osvojil aj dovolací súd, sú ďalšie vznesené námietky v dovolaní týkajúce sa najmä prekážky veci rozhodnutej, právne bezvýznamné

Pre úplnosť treba k názoru dovolateľa k podanému návrhu na obnovu konania a rozhodnutia o tomto návrhu uviesť, že podaný návrh na obnovu konania, teda jeho dôvody, musia spĺňať predpoklady podľa § 228 ods. 1 O. s. p., teda návrhom na obnovu konania možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie, preto v rámci takéhoto konania súd skúma, či návrh smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, ak nie, nemôže byť navrhovateľ takého návrhu úspešný. Vo veci vydaného platobného rozkazu bol podaný návrh na obnovu konania, ale tým, že sa v rámci dokazovania zistilo, že platobný rozkaz nebol doručený do vlastných rúk žalovaného, takýto platový rozkaz nemohol nadobudnúť právoplatnosť, čím nebola splnená podmienka podania návrhu na obnovu konania.

Dovolací súd námietku žalobcu o tom, že doklad o doručenej súdnej písomnosti má povahu verejnej listiny, nespochybnuje, ale len pokiaľ sa nepreukáže opak, pričom v tomto prípade bolo dostatočne a vierohodne preukázané, že platobný rozkaz nebol doručený žalovanému do vlastných rúk a z rovnakého dôvodu v tejto veci neobstojí ani ďalšia námietka dovolateľa odkazujúca na rozhodnutie 5MCdo/8/2008.

V dovolacom konaní nebolo zistené procesné pochybenie odvolacieho súdu, ktoré by malo za následok splnenie predpokladov prípustnosti dovolania podľa § 237 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. tak, že žalovanému priznal trovy dovolacieho konania vo výške 40,76 eur / za vyjadrenie k dovolaniu, paušálna náhrada a DPH /, ktoré vyhodnotil ako účelne vynaložené / právny zástupca žalovaného zastupoval už v prvostupňovom aj odvolacom konaní /.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 26. apríla 2012

Mgr. E. Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková